

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
20 У. 11193/18
Дана 04.05.2020. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Желька Шкорића, председника већа, мр Весне Чогурић и Маје Панић, чланова већа, са судским саветником Михаилом Радосављевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED]

[REDACTED], улица Тakovska бр.19 и др., поднетој против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, ради попиштаја решења 14 бр: 031-3792/2018 од 26.04.2018. године, у предмету признавања жига, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.05.2020. године, доносе

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

П ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба привредног друштва [REDACTED], изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број: 2018/1904-Ж-2017/292 од 24.01.2018. године. Тим решењем, одбијена је пријава за признавање жига број: Ж-2017/292 поднета 07.03.2017. године, за знак у речи “VENTUS”, чији је подносилац [REDACTED] за све пријављене услуге.

У тужби, којом је покренуо управни спор, поднетој и непосредно Управном суду дана 27.06.2018. године, тужилац преко пуномоћника оспорава законитост побијаног решења из разлога што у поступку доношења акта није поступљено по правилима поступка, што у акту није правилно примењен пропис и из разлога што је чињенично стање испотпуно и нетачно утврђено, а из утврђених чињеница је изведен и неправilan закључак у погледу чињеничног стања. Битна повреда одредаба управног поступка, састоји се у томе што противно члану 10. и 11. Закона о општем управном поступку, тужени орган није савесно и брижљиво ценио све наводе које је изнео подносилац жалбе. У другостепеном поступку, тужени орган уопште није размотрio

наводе жалбе у вези захтева подносиоца жалбе да му се омогући од стране првостепеног Завода за интелектуалну својину да се додатно изјасни односно да по позиву појасни чињенице, или даље ограничи списак робе. Тако предузимању тих радњи првостепени Завод за интелектуалну својину је могао да утврди да ли предметни знак "VENTUS" испуњава услове за заштиту живота. Указује да је Завод за интелектуалну својину, издао резултат испитивања дана 06.10.2017. године, јер је напао да је предметни знак у речи "VENTUS", пријављен за сувоземна возила; трактори; делови и опрема за сву наведену робу из класе 12 и да је истоветан и сличан са животињама ближе наведеним у образложењу првостепеног и тужбом оспореног решења, међутим, тужилац је дана 04.01.2018. године, ограничично списак робе у класи 12. на "тракторе и њихове делове и опрему" у свом одговору на резултат испитивања, тако да би избегао преклапање у списковима робе, јер су у питању робе које су намењене различитим потрошачима. Наиме, супротстављени жигови су првостепено регистровани за ваздушна возила, аутомобиле и бицикле, електрична возила, бродови и локомотиве (и њихове делове и опрему). Међутим, када су у питању супротстављени знакови, тужени орган је само потврдио мишљење првостепеног Завода, који је напао да постоји битна визуална и аудитивна сличност јер сва три жига садрже дистинктивну реч "VENTUS", као и да предметни жиг не може да се региструје, јер може доћи до забуне у релевантном делу потрошачке јавности због сличности у роби. Сматра и да је тужени учинио битну повреду одредбе члана 9. став 2. ЗУП-а, јер није размотрio наведе подносиоца жалбе у погледу одлучне чињенице да је предметни жиг ограничени за означавање другачије робе и да не постоји могућност довођења релевантног дела јавности у забуну. Тужени орган је само поново да је правилно што је првостепени орган имао у виду да се и даље ради о битно сличним робама које су намењене истој групи потрошача, будући да трактори припадају возилима за кретање по земљи, односно сувоземним возилима, који служе као сопствено превозно средство. Међутим, првостепени орган је погрешно закључио, када су трактори повезани са приколицом служе за превоз терета на путевима, а супротстављени жигови су регистровани за широку категорију роба у класи 12., које се односе на возила за кретање по земљи, а којима су обухваћени и трактори, док су "трактори који вуку пољопривредне машине; вељачи које тегли трактор, дрљаче које тегли трактор", сврстани у класу 7. Међународне класификације роба и услуга. Даље, наводи да није имао прилике да се изјасни о овом мишљењу Завода јер је оно изнето тек у ожалбеном решењу. Погрешно и испотпуно утврђено чињенично стање се састоји у томе што тужени није узео у обзир жалбени разлог да су супротстављени међународни жигови заправо од различитих подносиоца а не од истог подносиоца, како то Завод наводи у побијданом решењу. Наиме, за територију Србије су већ заптићени изузетно слични жигови IR 996614 и IR 996617A, код којих је доминантан елемент речи "VENTUS" иста, при чему је код наведених Међународних жигова чак и сличнија роба неког код предметног Националног жига. Стога, не постоји разлог да и жигу број Ж-2017-292 не буде призната заптита у Србији. У жалби су изјести наводи који нису ни поменути у побијданом решењу, а то је да су у току преговори између супротстављених подносиоца жигова. Посебно је указано на чињеницу да, ако конкуренти на тржишту, односно подносиоци супротстављених жигова, разматрају да нема могућности забуне, онда би то надлежни орган морао да узме у обзир и приликом разматрања пријаве предметног жига. Дакле, није у питању иста група потрошача, како Завод тврди у образложењу побијданог решења. Указује да је подносиоцу жалбе образложио зашто није могао да обавести Завод о оточетим

преговорима, јер су исти тек били започети почетком јануара 2018. године. У жалби је истакнуто да су уобичајена роба за коју се користе супротстављени жигови и уобичајена роба за коју се користи предметни жиг потпуно различите, тако да, иако је класа 12. Међународне класификације је заједничка за све жигове, робе у питању је de facto другачија. Утолико је подносилац жалбе, овде тужилац истакао разлог за примену одредбама из члана 5. став 4. Закона о жиговима, односно да не може да се дозволи регистрација жига бр. Ж-2017-292 на основу издате сагласност носиоца супротстављених жигова. Због претходно наведених погрешно утврђених чињеница је дошло и до непретежне примене материјалног закона од стране другостепеног и првостепеног органа. Завод је погрешно утврдио да пријављени знак у речи "VENTUS", не испуњава услове за запититу жигом за класу 12., због битне сличности са међународно регистрованим жиговима IR 996614 и IR 996617A, погрешном применом члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима. Није оцењено, нити образложено зашти није узет у обзир навод подносиоца жалбе, овде тужиоца, да у односу на жигове IR 996614 и IR 996617A не постоји идентитет, односно сличност робе, нити постоји могућност довођења потрошачке јавности у забуну. Поред чињенице да се овде ради о истим, односно битно сличним знаковима, требало је узети у обзир и чињеницу да нису били испуњени други потребни услови да би могла да се примени цитирана законска одредба о довођењу јавности у забуну јер: тужилац је ограничично списак робе у одговору на резултат испитивања, изнео је чињеницу да су стране у преговорима јер се њихове делатности и робе разликују, те стога, нити постоји идентитет односно сличност робе, нити постоји могућност довођења потрошачке јавности у заблуду, тужилац није имао прилику јер није издат још један резултат испитивања у односу на навод првостепеног органа а који је само поновљен у поступку по жалби, да роба за коју се користи предметни знак "VENTUS" (трактори за пољопривреднике) не припада класи 12. већ класи 7. Предложио је да суд након спроведене расправе, сходно члану 42. став 1. ЗУС-а, усвоји тужбу у целини и предсудом поништи другостепено решење и предмет врати другостепеном органу на поновни поступак по одбијеној жалби, као и да му тужени надокнади трошкове поступка опредељујући исте по основу и висини, тако што за састав тужбе трошак износ од 30.000,00 динара, за приступ на расправу износ од 31.500,00 динара, као и трошкове судских такси колико буду изнели.

Тужени орган је у одговору на тужбу, оспорио тужбу и тужбени захтев у целости, остављући у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану, одбије.

Управни суд је олучишао без одржавања усмене јавне расправе, у складу са чланом 33. став 2. Закона о управним споровима, па је испитујући законитост оспореног решења у границима захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и исправа садржаних у списима предмета ове управне ствари, које су од значаја за предмет спора, напао да тужба није основана.

Из исправа које се налазе у списима предмета и образложења тужбом оспореног решења, произлази да је подносилац пријаве за признавање жига, овде тужилац, поднео пријаву за признавање жига, број Ж-2017/292 од 07.03.2017. године, у

речи "VENTUS", за робу у класи 12. Међународне класификације роба и услуга. У поступку који је претходио доношењу првостепеног решења, Завод је резултатом испитивања 990 број 2017/25356-Ж-2017/292 од 06.10.2017. године, указао подносионцу пријаве, овде тужиоцу, на разлог због којих се не може одобрити заштита пријављеног знака, цитирајући одредбс члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима. Навео је да је, пријављеном знаку у речи "VENTUS", супротставио битно сличне жигове другог лица бр. IR 996614 VENTUS и IR 996617A VENTUS evo, чији је носилац Hankok Tire Co, Ltd. 133, Teheran-ro (Yeoksam-Dong), Gangnam-gu Seoul 135-723 Republic of Korea, који се односе на битно сличне робе у класи 12. Међународне класификације роба и услуга и слични су у визуално, аудитивном и семантичком смислу. Истакао је да се битна сличност знакова отледа у присуству истог дистинктивног елемента VENTUS, те да би паралелна употреба идентичног и битно сличног знака, за битно сличне робе у класи 12., могла да доведе просечног потрошача у забуну да се ради о истом лицу које се налази у неком облику пословне повезаности са носиоцем супротстављених жигова. У одговору на наведени резултат испитивања бр. 2017/61 од 04.01.2018. године, пријавилац, овде тужилац, је навео да између пријављеног знака и супротстављених жигова не постоји сличност у односу на робе у класи 12. Међународне класификације роба и услуга. У прилогу наведеног резултата испитивања, доставио је ограничен списак робе, тј. ограничио је списак робе у класи 12. на "тракторе и њихове делове и опрему" и изнео мишљење да се након ограничења списка робе, пријављени знак и супротстављени жигови виште не преклапају, односно нису виште у колизији. Сматра да се роба (опрема и делови), односе само на робе наведене у списку робе регистрованих жигова, а роба пријављеног знака и супротстављених жигова спада у исту класу, али да суштински постоји разлика према врсти корисника и релевантној јавности којој су конкретни производи намењени, будући да су корисници трактора пољопривредници, док су корисници друге врсте возила и њихових делова, друге циљне групе потрошача. Након тога, првостепени орган је донео решење којим је одбио захтев за признавање жига по пријави за признавање жига бр. Ж-2017/292 од 07.02.2017. године, из разлога ближе наведених у образложењу тог решења.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима ("Службени гласник РС", бр.104/09 и 10/13), прописано је да се жигом не може заштитити знак који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветне или сличне врсте робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности, настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком.

Према оцени Управног суда, код овако утврђеног чињеничног и правног стања ствари, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, с обзиром да је у поступку код првостепеног органа без повреда правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно применено и материјално право када је одлучено као у диспозитиву првостепеног решења. Ово из разлога што је, а како је то правилно закључио и тужени орган у образложењу свог решења, правilan закључак првостепеног органа из образложења првостепеног решења да сметњу за регистрацију знака из пријаве за признавање жига, представља по основу одредбс члана

5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима, постојање приоритетно старијих идентичних и битно сличних Међународних жигова других лица бр. IR 996614 "VENTUS", са правом првенства од 20.10.2008. године и IR 996617A "VENTUS evo", са правом првенства од 20.10.2008. године, чији је посилац [REDACTED]

[REDACTED] који се односе на битно сличне робе у класи 12. Међународне класификације роба и услуга, односно поређењем супротстављених жигова "VENTUS" и "VENTUS evo" са пријављеним знаком "VENTUS" је утврдио да се ради о идентичним и битно сличним знацима аудитивно, визуално и семантички, што би могло да доведе до забуне код просечног потрошача да се ради о производима истог лица које се налазе у неком облику пословне повезаности са носиоцем супротстављених жигова. Првостепени орган је имао у виду да је пријавилац, овде тужилац, ограничично списак робе у класи 12. на: "тракторе и њихове делове и опрему", па је стога те робе поредио са робама за које су заштићени супротстављени Међународни жигови. Приликом наведеног поређења, првостепени орган је, правилно утврдио да се ради о битно сличним робама, које су намењене истој групи потрошача, будући да трактори припадају возилима за кретање по земљи, односно сувоземним возилима, који служе као сопствено превозно средство, а када су повезани са приколицом, служе за превоз терета на путевима, а супротстављени жигови су регистровани за широку категорију роба у класи 12. које се односе на возила за кретање по земљи, којима су обухваћени и трактори. Првостепени орган је правилно целио неоснованим наводе пријавиоца, овде тужиоца, да су корисници трактора пољопривредници, што произлази из чињенице да је пријавилац, овде тужилац "тракторе и њихове делове", сврстао у класу 12. Међународне класификације роба и услуга, док су трактори, који вуку пољопривредне машине: вальци које тегли трактор, дрљаче које тегли трактор, жеталице које тегли трактор, комбајни које тегли трактор, плугови које тегли трактор, сејачице, грабуље за сено, опрема за балирање сена које тегли трактор, сврстани у класу 7. Међународне класификације роба и услуга и намењени су пољопривредницима. Имајући у виду наведено, а с обзиром на утврђену сличност роба, поређењем супротстављених жигова "VENTUS" и "VENTUS evo" са пријављеним знаком "VENTUS", првостепени орган је правилно утврдио да се ради о идентичним и битно сличним знацима аудитивно, визуално и семантички, као и да због тога постоји вероватноћа настанка забуна у релевантном делу јавности, као и вероватноћа довођења у везу тог знака, са раније заштићеним знаком.

Суд је целио наводе истакнуте у тужби, па је нашао да су ти наводи неосновани и без угледа на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово због тога што су наводима тужбе у целини поновљени наводи из одговора на резултат испитивања од 04.01.2018. године, као и наводи жалбе од 19.02.2018. године, на која нитања су у потпуности дати одговори у образложењу првостепеног и тужбом оспореног решења. Из правилно спроведеног поступка како пред првостепеним, тако и пред тужњем орагном, произлази да је првостепени орган имао у виду да је пријавилац, овде тужилац, ограничично списак робе у класи 12. на: "тракторе и њихове делове и опрему", па је стога те робе поредио са робама за које су заштићени супротстављени Међународни жигови. Приликом наведеног поређења је утврђено да се ради о битно сличним робама, које су намењене истој групи потрошача, будући да трактори, припадају возилима за кретање по земљи, односно сувоземним возилима, који служе као сопствено превозно средство, а када су везани са приколицом служе за

превоз терата на путевима, а супротстављени жигови су регистровани за широку категорију роба у класи 12. које се односе на возила за кратчење по земљи, којима су обухваћени и трактори. Имајући у виду наведено, а с озбиrom на утврђену сличност роба, порсјесјем супротстављених жигова "VENTUS" и "VENTUS evo" са пријављеним знаком "VENTUS", првостепени орган је правилно утврдио, а што је, као правилно и па закону засловано, потврдио и тужени орган тужбом оспореним решењем да се ради о идентичним и битно сличним знацима аудитивно, визуално и семантички, као и да због тога постоји вероватноћа настанка забуне у релевантном делу јавности, као и вероватноћа довођења у везу тог знака, са већ раније заштићеним знаком. У поступку пред првостепеним органом је, по оцени суда, без повреда правила поступка, уз претходне потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно примењено материјално право, тј. одредба члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима, а у поступку пред туженим органом су наведени и оцењени сви битни паводи жалбе који су од значаја за правилно и законито решавање ове предметне ствари. У образложењу оспореног решења су наведене све чињенице и околности, као и законски прописи који упуњују на правилност поступања првостепеног органа, односно да је, због постојања приоритетног старијих идентичних и битно сличних Међународних жигова других лица, који су напред наведени, са правом првенства још од 20.10.2008. године, па несумњив начин утврђено да се ради о идентичним и битно сличним знацима аудитивно, визуално и семантички, што би могло да доведе до забуне код просечног потрошача да се ради о производима истог лица које се налази у неком облику пословне повезаности са носиоцем супротстављених жигова, што указује на то да пријављени знак у речи "VENTUS" не испуњава услове за заптиту жигом према напред цитираним одредбама поменутог закона.

Суд је посебно ценио паводе тужбе да носиоци супротстављених жигова а ни пријавилац, овде тужилац, не сматрају да може доћи до забуне на тржишту, па је напао да исти не мењају закључак овог суда о неоснованости тужбе поднете у управном спору, из разлога што тужилац то ничим не доказује уз тужбу, а то није доказао ни у поступку пред првостепеним органом, као ни у поступку по жалби до окончања другостепеног поступка. Наиме, тужилац, сам што је у жалби помињао, а у тужби посебно апострофирао, ничим није доказао исход наводних преговора, између њега и носилаца супротстављених међународних жигова, као конкурентна на тржишту, који преговори су се, наводно односили на прибављање сагласности коришћења жига, чије се признавање овде тражи. У жалби је указивано "да ако конкуренти на тржишту, односно носиоци супротстављених жигова, разматрају да нема могућности забуне, онда би то надлежни орган морао да узме у обзир приликом разматрања предметног жига", закључујући да није у питању иста група потрошача, како Завод тврди у образложењу првостепеног решења. Међутим, како је у жалби наведено да су преговори започети у јануару 2018. године, те да ће у току управног поступка, прибавити сагласност носиоца Међународног жига и доставити је првостепеном органу у најкраћем року, а како то није учвршћено, како тада, тако ни у поступку по тужби (дакле, у периоду више од 1 године и 10 месеци од дана подношења тужбе, а 2 године и 3 месеца након, како је у жалби паво, ничим доказано, отпочињање преговора), то су и ти паводи тужбе без значаја па другачије решавање ове управне ствари.

Имајући у виду наведено, као и одредбу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, а нарочито став 3. према коме је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу, овај суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене јавне расправе. Ово стога што је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака ради утврђивања чињеничног стања, а не ради се ни о другим ЗУС-ом прописаним ситуацијама по којима је одржавање усмене јавне расправе обавезно. Дакле, ради се о судској ствари, која не изискује додатни судски рад на утврђивању чињеница, јер се из навода тужбе, образложења оспореног решења и достављених списа види да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено и да је законитост оспореног акта требало оценити само у погледу спорних правних питања

Са изистих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио као неоснован и захтев тужиоца за пакнаду трошка управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба члана 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку, па чију сходну примену у управном спору упућује одредба члана 74. ЗУС-а, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.05.2020. године, 20 У. 11193/18

Записничар
Михаил Радосављевић ,с.р.

Председник већа-судија
Желько Шкорић ,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Дејан Ђуровић

МД

